

BÚCSÚZUNK

2020. május 25-én elhunyt dr. Nagy Istvánné Perjés (Puhl) Mária gyógypedagógus, a Bajai EGYMI volt igazgatója (1964-1991), aki egyszerű falusi tanítóból képezte magát nemzetközi hírű gyógypedagógiai tanárrá.

Baján 1930-ban indult az értelmi fogyatékosokkal való foglalkozás, tehát már távoli múltra tekinthetünk vissza. Dr. Nagy Istvánné a gyógypedagógiai szakma elkötelezett képviselőjeként vezette, igazgatta

a bajai Kisegítő Iskolát. A régi épületeket alakígtatták, bővítették, de új létrehozására sokáig nem volt mód, hiába akarták többen is Baján.

A nagy fordulat 1980-ban történt, amikor dr. Nagy Istvánné állhatatos küzdelme eredménnyel járt.

Így látta a kezdeti időszakot: „Éveken belül elválik majd, jó úton indultunk-e el. Azt akarjuk, hogy a gyerekek ne csak megéljenek, hanem boldogabban is tudjanak élni! Jó lenne véget vetni a sajnáltatásnak, hiszen az legtöbbször megalázó szituációkat szül...” 50 év távlatából elmondhatjuk, hogy nagyszerű úton indult el, nagy célokat valósított meg.

Mert egy nagyot álmodni, és kitartó, aktív munkájának köszönhetően a Művelődési Minisztérium, a Bács-Kiskun Megyei Tanács és Baja város illetékeseinek összefogásával megkezdődhettek a tárgyalások egy új intézmény létrehozásáról. Ennek eredményeképpen épült meg a Bajai Óvoda, Általános Iskola és Diákotthon, mely dr. Nagy Istvánné igazgatása alatt a gyógypedagógia nemzetközi hírű szakmai fellegrárává vált.

„Pályám kezdetén célul tűztem ki, s most, amikor a vége felé járok, mégis elégedetlenül mondhatom, hogy még sokat kell megvalósítanunk.” – így vallott önmagáról.

Szakmapolitikai és közéleti tevékenysége is páratlan. Elméleti és gyakorlati tudása publikációiban, tankönyvek írásában is megmutatkozott.

A gyógypedagógiai intézmények igazgatói munkaközösségét irányította, számtalan szakmai testület tagjaként osztotta meg tudását. Továbbképzéseket, konferenciákat szervezett, kiépítette az intézmény nemzetközi kapcsolatait. Az Egyesült Út Alapítvány elnökeként a fogyatékkal élő gyermekek életkörülményeinek jobbításáért dolgozott.

Dr. Nagy Istvánné pályája végéhez közeledve 1988-ban magasrangú kitüntetést vehetett át a Parlamentben, melynek plakettjén az alábbi szavakkal méltatták munkásságát: „A hátrányos helyzetű gyermekek érdekében végzett kiemelkedő nevelői, pedagógusi, intézményvezetői munkájáért, sorsuk és körülményeik jobbítása érdekében végzett elméleti és gyakorlati tevékenységéért.”

A gyógypedagógia érdekében kifejtett páratlan erőfeszítései, a szakma iránti alázat és szeretet miatt áll példaként az őt követő generációk előtt.

Búcsúzunk dr. Nagy Istvánné Marikától,

emléked legyen áldott, nyugalmad csendes!